

[Arne Bjerregaard.]

frit har set på opbygningen af organisationen af vores skattemyndigheder. Har man forsøgt blot at tænke sig f. eks. en rent statslig ligning, som hr. Bernhard Baunsgaard var inde på, eller i hvert fald næsten rent statslig ligning? Har man rationaliseret tilstrækkeligt hele vejen, eller er man hyllet i fordomme om, at opbygningen nu engang skal være, næsten som den er. Har man turdet begynde forfra og sige, at hvis nu det er mest hensigtsmæssigt, så må vi gøre det sådan og sådan uden at skele til det, man har i øjeblikket?

Endelig må man også sætte spørgsmålstejn ved dette arbejde, vi nu lægger ud til ligningskommissionerne. Har ligningskommissionerne mulighed for at klare dette arbejde, som man nu lægger ud til ligningskommissionerne? Og en enkelt detalje som et amtsligningsråd, er det ikke blot noget, man har klistret på som en slags blindtarm eller en udposning – jeg havde nær sagt som en slags retrætepost for nuværende skatterådsmedlemmer – eller har det en rent saglig begrundelse med et amtsligningsråd?

Jeg må straks erkende, at jeg ikke har indsigt nok og kræfter nok til at opstille alternative løsninger til det, der her foreligger. Jeg mener at turde sige, at jeg i udvalget i al fald – dér må jeg nok referere mig selv – har lyttet andægtigt til, hvad man havde at sige om de forskellige ting, og det har forbavset mig, så lidt nytænkning der var på dette område. Var der virkelig ikke renere linjer, man kunne opstille med hensyn til vores skatteorganisation?

Da kristeligt folkeparti ikke har formået og ikke har evnet og ikke har orket at opstille alternative løsninger eller radikale ændringer til dette, vil vi ikke være med til at forhindre lovforslagets gennemførelse. Vi vil heller ikke modsætte os det. Vi vil endda gå ind for de ændringsforslag, der foreligger, idet vi ikke finder nogen grund til at stemme imod noget, som vi ikke tør sige ikke med dette lovforslag er det rigtige at gennemføre. Altså, når nu lovforslaget bliver vedtaget, så er ændringsforslagene hensigtsmæssige, og så må vi stemme for de af ministeren stillede ændringsforslag.

Men med hensyn til selve lovforslaget, har jeg stadig væk mine svare overvejelser, partiet som sådant også, fordi det er en lov, der skal virke i så mange år. Har man nu gjort det godt nok? Er det ikke bare småændringer, som ikke har nogen større værdi, og som for-

hindrer, at man om få år kunne lave noget, som var bedre, fordi en sådan lov som sagt må holde i så mange år?

Derfor må jeg sige med hensyn til stemmeafgivningen ved tredje behandling, at vi må forbeholde os vores stilling. Jeg kan dog røbe, at den bliver, enten at vi stemmer for forslaget, eller at vi undlader at stemme.

Waldorff (VS):

Vi fik kun lejlighed til at udtale os meget kort om forslaget ved førstebehandlingen, derfor vil der komme lidt mere nu.

Vi fik sagt, at vi kan gå ind for de konkrete ændringer, som dette forslag medfører. De indebærer jo, som man ved, for en stor dels vedkommende en ajourføring af skattelovene, så de kommer i overensstemmelse med den praksis, man allerede har for ligningsarbejdet i dag. De kan oven i købet, hvad angår indførelse af afledsligningen, måske betyde en vis lettelse i administrationen.

Derimod er der ikke meget, der tyder på, at forslaget vil betyde nogen væsentlig ændring af ligningsarbejdets effektivitet, på trods af at man altså har visse forhåbninger herom med forslaget. Målet med ligningsarbejdet må være, at samtlige selvangivelser gennemgås, og at der foretages en revision, hvor oplysningerne i selvangivelserne må anses for enten at være forkerte eller i det mindste tvivlsomme. Det sker langtfra idag, af den simple grund, at ligningskontorerne ikke har det fornødne mandskab, og at mængden af fejl og tvivlsomme oplysninger i det hele taget er enorm.

Det ligger sådan, at de almindelige lønmodtagere uden større fradrag og skønsposter kan kontrolleres både let og effektivt, og det bliver de faktisk også. Men allerede for lønmodtagere med store fradrag og skønsposter bliver det mere kompliceret at lave en kontrol. Der sker en skønsmæssig ansættelse af forskellige goder, og der er stor forskel på det skøn, de forskellige kommuner udøver, især i det omfang, hvori man overhovedet tager sådanne sager op til behandling.

Ligningen af de selvstændige erhvervsdrivende indskrænker sig i de fleste tilfælde til at finde helt åbenlyse fejl, mens et egentligt revisionsarbejde ikke finder sted. Der findes kommuner, der end ikke når at gennemse regnskabssagerne, og hvor man heller ikke har gjort det i mange år.

Med aktieselskabsligningen ligger det som